

Web: <http://windwatch.gr/>

E-mail: windwatch@googlegroups.com ,

Το Δίκτυο Οικ. Οργ. Αιγαίου ξεκίνησε το ιστολόγιο <http://windwatch.gr/> όπου θα συγκεντρωθούν όλες οι πληροφορίες, οι απόψεις και οι ειδήσεις τοπικών Συλλόγων όλης της χώρας για το ζήτημα των αιολικών πάρκων. Προτρέπουμε κάθε Σύλλογο να εγγραφεί, να γράψει τι συμβαίνει στον τόπο του και να δημοσιοποιήσει τις απόψεις του:

Είναι τα αιολικά πάρκα η λύση;

Καθώς ο πλανήτης μας είναι γεμάτος περιβαλλοντικά προβλήματα, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας προωθούνται σαν η μαγική λύση που θα τα διορθώσει όλα. Τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Αν θέλουμε να διατηρήσουμε την ομορφιά των τοπίων μας, πρέπει να κατασκευάσουμε αιολικά πάρκα με πολλή προσοχή, και καλό και συνολικό σχεδιασμό. Επίσης, οι ανεμογεννήτριες παράγουν ενέργεια όχι κατ' ανάγκη όταν τη χρειαζόμαστε, αλλά όταν φυσάει, και επειδή δεν μπορούμε να βασιστούμε σ' αυτές, αναγκαζόμαστε ούτως ή άλλως να έχουμε τα θερμοηλεκτρικά αναμμένα. Παρόλα αυτά τα γνωστά προβλήματα, υπάρχει μια τεράστια κίνηση αλόγιστης εγκατάστασης όσο γίνεται περισσότερων ανεμογεννητριών, βιαστικά, σε όσο το δυνατόν περισσότερες περιοχές της χώρας. Το κόστος αυτής της υποτίθεται «καθαρής» ενέργειας είναι τεράστιο και πληρώνεται από τους πολίτες με τη μορφή επιδοτήσεων, που τελικά αποτελούν τεράστια κέρδη για λίγες εταιρείες, τα οποία βγαίνουν έξω από τη χώρα.

Το Δίκτυο Οικ. Οργ. Αιγαίου συμμετέχοντας στη διαβούλευση επί του στο ν/σ της Επιτάχυνσης των ΑΠΕ θέτει τα βασικά ερωτήματα στην πολιτική προώθησης των βιομηχανικών αιολικών πάρκων:

ΔΙΚΤΥΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΑΙΟΛΙΚΑ «ΠΑΡΚΑ» ΚΑΙ ΕΩΛΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ:

ΑΥΤΑΠΑΤΗ'Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ;

27-12-2009

«Το μεγάλο κόλπο του αέρα» (SPIEGEL)

Ας αφήσουμε τους προθάλαμους (lobbies) μπαινοντας στην ουσία του ζητήματος όσο μας επιτρέπει η επί επτά τουλάχιστον χρόνια διερεύνησή μας μέσα στο ομιχλώδες, από άποψη πληροφόρησης και όχι μόνο, πεδίο της ενέργειας.

Όλα τα σχετικά με τις Α.Π.Ε. νομοθετήματα (συμπεριλαμβανομένου και του τελευταίου νομοσχεδίου: Επιτάχυνση της ανάπτυξης των Α.Π.Ε. για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής) στην ουσία ασχολούνται μόνο με βιομηχανικά αιολικά «πάρκα» (που μόνο πάρκα δεν είναι), και βασίζονται σε μια ήδη διαμορφωμένη από τις εταιρείες κατάσταση. Χωροταξική προσέγγιση δεν έγινε ποτέ. Το υπό διαβούλευση, μέχρι 15-1-2010, προαναφερθέν νομοσχέδιο θα έχει καταστροφικά οικονομικά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά αποτελέσματα. Έχει δημιουργηθεί μια στρεβλή πραγματικότητα, επίσπευση λοιπόν σε στραβό δρόμο μόνο δυσμενή αποτελέσματα μπορεί να φέρει.

Προφανή μέτρα-προϋποθέσεις στα οποία δεν δόθηκε προτεραιότητα.

Αν το ζητούμενο είναι η μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, γιατί:

1. Απουσία δασολογίου και κτηματολογίου καταστρέφουμε τα δάση;
2. Ελλείπει ικανοποιητικής ανακύκλωσης και διαχείρισης απορριμμάτων, αφήνουμε

τόνους διοξειδίου, διοξινών και μεθανίου να διαρρέουν στην ατμόσφαιρα;

3. Καθυστερούμε την εφαρμογή της οδηγίας για τα κτίρια περίπου δέκα χρόνια και με το ξεκίνημα περικόπτουμε την αποτελεσματικότητά της, π.χ εξαιρώντας τις δευτερες κατοικίες και τα ενοικιαζόμενα;

4. Στον τομέα των μεταφορών το Ι.Χ. παραμένει ο αδιαφιλονίκητος κυρίαρχος, τώρα και με πράσινο (υβριδικό) άλλοθι;

5. Δεν εφαρμόζουμε πρωτοβουλίες για τον ορθολογισμό της ενεργειακής ζήτησης που έχουν πολύ υψηλότερους δείκτες οφέλους -κόστους από εκείνες της παραγωγής (π.χ. μια σοβαρή καμπάνια ενημέρωσης καταναλωτών έχει όφελος 50:1 (Εκθεση Συμβουλίου Εθνικής Ενεργειακής Στρατηγικής, 2009), ενώ επενδύσεις παραγωγής όπως αιολικά πάρκα ούτε 1:1.

6. Σε τραγική επιβεβαίωση του παραπάνω η ελληνική στρατηγική βελτίωσης ενεργειακής αποδοτικότητας απέδωσε σωρευτικά την περίοδο 1975-2005 αρνητική εξοικονόμηση ενέργειας (-5%!!!), όταν οι αντίστοιχες στρατηγικές των 11 πιο προηγμένων χωρών (που συμπεριλαμβάνουν και 8 εταίρους μας της Ευρώπης) απέδωσαν σωρευτική εξοικονόμηση της τάξεως του 56% (Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας);

Η αποκατάσταση της αλήθειας για την αποτελεσματικότητα των μεγάλων αιολικών.

Γιατί λοιπόν όταν μια σωστή και σχετικά ανέξοδη πολιτική σε οποιοδήποτε από τα παραπάνω, που ενδεικτικά αναφέρουμε, θα είχε πολλαπλάσια οφέλη τόσο όσο αφορά τις εκπομπές αλλά επίσης όσο αφορά την συμπεριφορά, προωθούνται μονόπλευρα και με απaráδεκτα συνοπτικές μεθοδεύσεις βιομηχανικές εγκαταστάσεις αιολικών «πάρκων» τα οποία υπό το φως της διεθνούς εμπειρίας :

- Υπάγονται στην αναποτελεσματικότητα της αιολικής ενέργειας, που από τη φύση της είναι απρόβλεπτη και αυξομειούμενη χωρίς να αποθηκεύεται.

- Δεν μπορεί να μας απαλλάξουν από τις ρυπογόνες ηλεκτροπαραγωγικές μονάδες αλλά λειτουργούν συμπληρωματικά (Laughton, m & P. Spare 2001)

- Προκαλούν ανισορροπία στο σύστημα διανομής απαιτώντας πολυδάπανα συμπληρωματικά δίκτυα και αυτοματισμούς που τα πληρώνει ο φορολογούμενος. (Εκθεση ΕοΝ 2005 Γερμανίας)

- Όσο αυξάνει η συμμετοχή τους απαιτούν την κατασκευή πρόσθετων συμβατικών σταθμών για εφεδρεία, των οποίων η παράλληλη υπολειτουργία κοστίζει οικονομικά και περιβαλλοντικά (The Guardian 4-06-2008), ακόμη:

- Το όφελος τους πολλές φορές υπολογίζεται βάσει της εγκατεστημένης ισχύος και όχι της παραγόμενης που είναι το 30% της πρώτης (J.Etherington The Wind Farm Scam).

- Το πολυδιαφημιζόμενο θετικό τους ισοζύγιο διοξειδίου συνυπολογίζοντας τα παραπάνω και τις τοπικές επιβαρύνσεις παύει να είναι τόσο ελκυστικό

- Οι τεράστιες επιδοτήσεις που απολαμβάνουν θα είχαν ασύγκριτα θεαματικότερα αποτελέσματα επενδυόμενες σε άλλους τομείς (όπως οι προτάσεις της προηγούμενης

ενότητας)

- Προσφέρουν θέσεις εργασίας ουσιαστικά εκεί που παράγονται οι μηχανές, με ελάχιστες στους τόπους εγκατάστασης σε αναλογία τριάντα προς μία (EWEA)
- Το μοντέλο κεντρικής διαχείρισης, όπου πέφτει και λίγη πράσινη ενέργεια, ουσιαστικά ενθαρρύνει την κατανάλωση με αποκοιμισμένη συνείδηση. Τελικά επιδότηση στην παραγωγή ισοδυναμεί με επιδότηση στην κατανάλωση.

Η όποια λοιπόν συνεισφορά τους είναι αμελητέα και πανάκριβη.

Το εθνικό διακύβευμα

Η εγκατάστασή τους στις περισσότερες προτεινόμενες περιοχές, πόσω μάλλον με τις προτεινόμενες «διευκολύνσεις», μεταξύ άλλων:

- Απειλεί με πρωτοφανή τρόπο την βιοποικιλότητα αλώνοντας και κατακερματίζοντας τα τελευταία οχυρά χλωρίδας και πανίδας
- Αλλοιώνει ανεπανόρθωτα το ανάγλυφο παραβιάζοντας την κλίμακα του τοπίου, του σημαντικότερου εθνικού μας πόρου, με χωματουργικά, δρόμους, δίκτυα ρεύματος, μηχανές ύψους 150 μ κλπ
- Μειώνει την αξία γης και ακινήτων γύρω από τα πάρκα.
- Έρχεται σε αντιπαράθεση με τον τουρισμό και ιδιαίτερα τις εναλλακτικές μορφές
- Δημιουργεί παρεμβολές στα Radar (RAF 2005 AWC open reports), ένα ζήτημα που λίγο έχει συζητηθεί αλλά είναι σημαντικό μια και μιλάμε και για το ανατολικό Αιγαίο.

Συμπερασματικά

Από την παραπάνω αδρή σκιαγράφηση προκύπτει σαφώς ότι η μονόπλευρη επιλογή της προώθησης αυτής της μαζικής μορφής ηλεκτροπαραγωγής, ιδιαίτερα δεδομένης της σπατάλης, είναι αναποτελεσματική, αντιοικονομική, καταστροφική και υπό το πρίσμα του «εθνικού συμφέροντος» σκανδαλώδης. Σίγουρα δεν αποτελεί εθνικό συμφέρον να επιδοτείς στην ουσία ξένες εταιρείες ανεμογεννητριών και καλωδίων, εκτός αν αναφερόμαστε στο εθνικό συμφέρον άλλων χωρών. Το μόνο ντόπιο συμφέρον που πράγματι ενισχύεται είναι τα χωματουργικά και τα τσιμέντα. Άλλωστε όπως και να το αντιλαμβάνεται κανείς πως μπορεί να εξαρτάς μια «εθνική προτεραιότητα» από μια μορφή τεχνολογίας σε μια εποχή ιλιγγιωδών τεχνολογικών εξελίξεων;

Ακόμη, πρώτα εξοικονομεί κανείς και μετά προσθέτει, αλλιώς καθώς η συνεισφορά της αιολικής ενέργειας στο ενεργειακό ισοζύγιο περιορίζεται ποσοστιαία, για τεχνικούς λόγους ευστάθειας, στο 20% (αλήθεια αυτό το 40% στο νομοσχέδιο πως είναι δυνατόν να επιτευχθεί;), πολύ σύντομα καθώς με την αύξηση κατανάλωσης αυξάνεται και η σπατάλη, μηδενίζεται το όποιο όφελος. Είναι σαν να έχουμε έναν παχύσαρκο βουλιμικό και να του προτείνουμε χωρίς να κάνει δίαιτα να τρώει και ένα άπαχο γιαουρτάκι μετά το κοκορέτσι, για υγιεινή διατροφή.

Με άλλοθι την πράσινη ανάπτυξη καταργείται ουσιαστικά στο σύνολό της, η ήδη ανεπαρκής νομοθεσία προστασίας του περιβάλλοντος χαρακτηριζόμενη ως γραφειοκρατική αγκύλωση, ενώ το ζητούμενο είναι να καταστεί ουσιαστική, να συμπληρωθεί και κυρίως να εφαρμοστεί. Το γεγονός ότι η υπό διαβούλευση ρύθμιση είναι αντισυνταγματική, θυμίζοντας τις ανάλογες των έργων της Ολυμπιάδας ή τον προπολεμικό Μεταλλευτικό Κώδικα, θα πρέπει να μας προβληματίσει ακόμη περισσότερο.

Δεν χρειάζεται και πολύ διορατικότητα για να προβλέψει κανείς ότι στη σκανδαλοκρατούμενη χώρα μας, έτσι όπως πάμε, το επόμενο μεγάλο πεδίο μάχης θα είναι γύρω από την πράσινη ενέργεια. Μια τέτοια εξέλιξη θα είναι θλιβερή για μερικούς ακόμη, πέραν των προφανών, λόγους: γιατί θα έχει απαξιώσει στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας κάτι που δυνητικά ήταν σύμβολο ελπίδας, γιατί θα έχει σε μεγάλο βαθμό πλήξει το οικολογικό κίνημα που θα προσπαθεί να διακρίνει την αυταπάτη από την υστεροβουλία και το κυριότερο θα έχει υποβαθμίσει ανεπανόρθωτα την πρώτη ύλη για όνειρα και πολιτισμό που είναι η παρθένα φύση.

27-12-2009

ΔΙΚΤΥΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ